

— jeg formener, at Meningen af disse Ord skal være den, at den ogsaa havde faaet Plads i deres Hjertes og var optagen i deres Indre — saa kunde man vel spørge, om man ellers i andre Henseender forlanger denne Garantie; naar Spørgsmaalet er om at meddele Børn Confirmation og affordre dem Lofiet. Jeg troer ikke det gjøres, og jeg troer ikke, at det kan gjøres, og jeg troer, at Mangfoldige vilde blive udelukkede fra Confirmation, dersom man skulde gjøre en saadan Fordring gjældende (Ja!). Hvad der er yttret med Hensyn til Statens Garantie i Anledning af Edens Aflaggelse, da begrunder det sig paa den ringe Betyggelse, man ved den omhandlede Opdragelse i religiøs Henseende formeentligt skulde have. Jeg maa derved bemærke, at Staten ingenlunde er indskrænket til at underkaste denne Underviisning og Opdragelse en enkelt Prøve, saaledes som her er forudsat, men at den kan underkaste og er forpligtet til at underkaste saadanne Børn og alle Børn, som opdrages, udenfor den egentlige Skoleunderviisning en hyppig Prøvelse, og altsaa er istand til at gribe ind, hvor den formener, at Mangler skulde være tilstede; altsaa mener jeg, at Staten vil fuldkommen være istand til at betrygge sig i denne Henseende ved de Regler, som ere foreslaaede, og jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de meget ærede Medlemmer selv have udtalt, at endogsaa efter de nu bestaaende Love kan Eden ogsaa affordres af Uconfirmerede, og at man da har paa anden Maade at oplyse sig om, at Bedkommende have den fornødne religiøse Dplysning. Paa samme Maade som man i saadanne Tilfælde vil kunne oplyse sig om, hvorvidt at Bedkommende ere i Besiddelse af fornøden religiøs Dplysning, paa samme Maade mener jeg, at det staaer til Staten at sikke sig Dplysning med Hensyn til Andre. Hvad der i Betænkningen er yttret med Hensyn til dette Lovforslags Forhold til Hertugdømmerne, skal jeg tillade mig at lade være aldeles uomtalt; da jeg ikke kan antage, at der her kan tages nogetsomhelst Hensyn dertil. Jeg skal derfor blot slutteligt, i Genhold til hvad jeg har yttret, tillade mig at anbefale det ærede Thing Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger, efterat jeg dog

endnu korteligt har tilladt mig at bemærke, at hvad de Yttringer angaaer, som ere fremsatte af det ærede Medlem, som særskilt har udtalt sig, da kan jeg i det Hele taget i alt Væsentligt være enig med hvad han har fremsat, medens jeg dog ikke kan gaae ind paa de Endringsforslag, som han har stillet. Det første af dem kan jeg ikke gaae ind paa, fordi jeg anseer det for unødvendigt, nemlig hvad angaaer Lovforslagets Titel — om Forslaget til § 8 gjælder det Samme — og de to andre, fordi jeg troer, at derved skeer et Indgreb i Folketikkens indre Anliggender, som det nu vil være betimeligt at udsætte, indtil denne Sag kan blive bragt under noiere Overveielse.

Pastor Sørensen: Det er allerede af den sidste ærede Taler bemærket, at vi have holdt os alene til Udvalget saaledes, som det foreligger, og han har dertil udviklet de Grunde fra sin Side, hvorfor han har holdt sig dertil. Ogsaa jeg skylder Thinget Regnskab for, at jeg ikke har kunnet gaae ind paa det Forslag, som er gjort af tvende høitærede Medlemmer af Udvalget, og skal derfor tillade mig at imødegaae nogle Bemærkninger, som ere gjorte af dem i Betænkningen. Det er idag af den meget ærede Ordfører sagt, at de havde fra raadet Lovforslaget, paa Grund af, at der ikke var nogen Trang dertil, at de ikke anerkjendte Religionsfamsund vare kun ringe i Antal, og at det derfor, i mødende casuistiske Tilfælde, gjerne kunde afgjøres ved Resolution. Jeg skulde dertil svare, at jeg for min Deel visse- lig heller ikke ønskede, at dette Lovforslag skulde være fremkommet, førend alt Kirkeligt i Riget ved en omfattende Lov blev ordnet; men nu, da det er blevet bragt paa Bane, vil jeg heller ikke, at det skal flydes tilside; nu troer jeg ikke at kunne tilraade Thinget at gjøre det, ellers vilde jeg have gjort det. Det er navnlig, isærdeleshed de ikke anerkjendte Troesfamsunds Forhold til Staten, som trænger til Afgjørelse, og som trænger til særlig Afgjørelse; thi vi kunne ikke vise dem hen til deres egne kirkelige Troesfamsund, da disse ikke ere anerkjendte af Staten, og Staten heller ikke vil ansee de Handlinger, som deri foretages, for at have borgerlig Gyldighed. I mødende Tilfælde, vilde et heller det Forviklede saa let